

Ruhum Dalları Sensizliğe İsyanda

– nazlı can · 04 Ocak 2013

Ruhum dallarında yedi veren acılarla
Günlerimi eskitiyor
Dünlerime tuz basıyorum
Yanına yarınları hapsederek...

Ne seni bulabiliyorum bu zifiri karanlıkta
Ne kendimi
İçimde kopan kıyametler,
Ve
Kırılmamak için can çekişen kalemimle
Kızıldan siyaha dönen bir günde
Sana şiirler kuruyorum yine.

Hüzünbaz bir gönülde
Bir sonbahar vakti,
Eski kitaplar arasında biriktirdiğim
Yalnızlığımla sarıyorum seni

Sonra içimin çöl ateşinden
Sesleniyorum sana;
Dinle
Bana susacak kadar ben
Konuşacak kadar bir sen lazımsın
Diyorum...

Mutluluğa kurulabilecek
Ütopyalar için ruhumda biriktirdiğim tebessümler
Ölüm tehlikesi olan tellerde
Asılı kaldı...

Son viyadükte kaybettik
Birbirimizi
Sen gitmeliydin
Bense
Gitme

Demekten öteye gidemedim.

Kullanılmış tüm gülücüklerini
Bana bağışlıyor şimdi dünya
Sen;
Ömründeki tüm gitmeler için
Elvedalar
Topluyorsun azığına
Gitme diyenleri duymamak için
Çıglıklar yerleştiriyorsun kulaklarına

Ürpertir bu coğrafya ,
Bu serüven ikimizi bir anda
Yüreğimdeki senler
Birer birer düşerken gözkapaklarıma
İntiharına ramak kalmış cümleler
Yakıyor

Geceye savrulan küfürlerse
Sensizliğe isyanda...

Kuşların gitme diyen nidası kulaklarımda